

32009L0055

L 145/36

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

10.6.2009.

DIREKTIVA VIJEĆA 2009/55/EZ**od 25. svibnja 2009.****o poreznim oslobođenjima koja se primjenjuju na konačni unos osobnog vlasništva pojedinaca iz države članice****(kodificirana verzija)**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 93.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

budući da:

(1) Direktiva Vijeća 83/183/EEZ od 28. ožujka 1983. o poreznim oslobođenjima koja se primjenjuju na konačni uvoz osobnog vlasništva pojedinaca iz države članice (83/183/EEZ) ⁽³⁾ znatno je izmijenjena nekoliko puta ⁽⁴⁾. Radi jasnoće i racionalnosti spomenutu Direktivu treba kodificirati.

(2) Kako bi ljudi u državama članicama postali svjesniji aktivnosti Zajednice, potrebno je održati u korist pojedinaca mjere za osiguranje uvjeta unutarnjeg tržišta u Zajednici.

(3) Posebno, porezne su prepreke na unos osobnog vlasništva pojedinaca u jednu državu članicu iz druge države članice takve da sprečavaju slobodno kretanje osoba unutar Zajednice. Stoga te prepreke treba u najvećoj mogućoj mjeri ukloniti uvođenjem oslobođenja od poreza.

(4) Ta se oslobođenja od poreza mogu primjenjivati samo na unos robe koja nije komercijalne ili spekulativne prirode. Primjena oslobođenja stoga treba biti podložna ograničenjima i uvjetima.

(5) Donošenjem mjera za usklađivanje s obzirom na trošarine i porez na dodanu vrijednost, pravila o oslobođenjima od poreza i ograničenjima za bescarinski uvoz postala su suvišna u ovim područjima.

(6) Ova Direktiva ne smije dovesti u pitanje obveze država članica vezano uz vremenska ograničenja za prenošenje u nacionalno pravo direktiva određenih u Prilogu I dijelu B,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Područje primjene

1. Svaka država članica, u skladu s uvjetima i u sljedećim navedenim slučajevima, oslobađa osobno vlasništvo koje su privatne osobe trajno unijele iz druge države članice od poreza na potrošnju koji se uobičajeno primjenjuju na takvo vlasništvo.

2. Sljedeće nije obuhvaćeno ovom Direktivom:

(a) porez na dodanu vrijednost;

(b) trošarine;

(c) posebna i/ili periodična davanja i porezi povezani s uporabom unutar zemlje onog vlasništva o kojem se govori u stavku 1. kao što su, na primjer, naknade za registraciju motornog vozila, naknade za ceste i televizijske licencije.

⁽¹⁾ Mišljenje od 16. prosinca 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Mišljenje od 17. rujna 2008., SL C 77, 31.3.2009., str. 148.

⁽³⁾ SL L 105, 23.4.1983., str. 64.

⁽⁴⁾ Vidjeti Prilog I. dio A.

Članak 2.

Uvjeti koji se odnose na vlasništvo

1. Za potrebe ove Direktive „osobno vlasništvo” znači vlasništvo za osobnu uporabu dotičnih osoba ili za potrebe njihovih kućanstava. Takvo vlasništvo ne smije ni prema svojoj prirodi ni s obzirom na količinu odražavati nikakav komercijalni interes ni biti namijenjeno za ekonomsku djelatnost u smislu članka 9. stavka 1. i članaka od 10. do 13. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾. Međutim, alati ili instrumenti koji su toj osobi potrebni za obavljanje svog obrta ili zanimanja također se smatraju osobnim vlasništvom.

2. Oslobođenje propisano člankom 1. odnosi se na osobno vlasništvo:

(a) koje je stečeno pod općim uvjetima oporezivanja na snazi na domaćem tržištu jedne od država članica i koje ne podliježe, na temelju izlaska iz države članice podrijetla, nikakvom oslobođenju niti povratu potrošačkog poreza. Za potrebe ove Direktive smatra se da roba stečena pod uvjetima navedenim u članku 151. Direktive 2006/112/EZ, uz iznimku točke (e) prvog podstavka stavka 1., ispunjava te uvjete;

(b) koje je predmetna osoba zaista koristila prije nego što je nastupila promjena boravišta ili uspostave sekundarnog boravišta. U slučaju cestovnih vozila na motorni pogon (uključujući njihove prikolice), kamp-prikolica, pokretnih kuća, rekreacijskih plovila i privatnih zrakoplova, država članica može zahtijevati da ih je predmetna osoba koristila u razdoblju od najmanje šest mjeseci prije promjene boravišta.

Za robu navedenu u drugoj rečenici točke (a) države članice mogu zahtijevati:

i. u slučaju cestovnih motornih vozila (uključujući njihove prikolice), kamp-prikolica, pokretnih kuća, rekreacijskih plovila i privatnih zrakoplova, da ih je predmetna osoba koristila u razdoblju od najmanje 12 mjeseci prije promjene boravišta;

ii. u slučaju druge robe, da ju je predmetna osoba koristila u razdoblju od najmanje šest mjeseci prije promjene boravišta.

3. Nadležna tijela zahtijevaju dokaz da su uvjeti iz stavka 2. ispunjeni u slučaju cestovnih motornih vozila (uključujući

njihove prikolice), kamp-prikolica, pokretnih kuća, rekreacijskih plovila i privatnih zrakoplova. U slučaju drugog vlasništva nadležna tijela zahtijevaju takav dokaz samo kad postoje duboke sumnje u prijevaru.

Članak 3.

Uvjeti za unos

Unos vlasništva može se provesti odjednom ili u fazama u rokovima određenim u člancima od 7. do 10.

Članak 4.

Obveze nastale nakon unošenja

Unesena cestovna motorna vozila (uključujući njihove prikolice), kamp-prikolice, pokretne kuće, rekreacijska plovila i privatni zrakoplovi ne odbacuju se, ne iznajmljuju se niti ne posuđuju tijekom 12 mjeseci od unosa koji je oslobođen poreza, osim u opravdanim okolnostima koje takvim smatraju nadležna tijela države članice odredišta.

Članak 5.

Posebni uvjeti za određene tipove vlasništva

Izuzeće na unos jahaćih konja, cestovnih motornih vozila (uključujući njihove prikolice), kamp-prikolica, pokretnih kuća, rekreacijskih plovila i privatnih zrakoplova dodjeljuje se samo ako privatna osoba prenosi svoje uobičajeno boravište u državu članicu odredišta.

Članak 6.

Opća pravila za određivanje boravišta

1. Za potrebe ove Direktive „uobičajeno boravište” znači mjesto u kojem osoba obično živi, najmanje 185 dana svake kalendarske godine, zbog osobnih ili poslovnih veza ili u slučaju osobe koja nema poslovnih veza, zbog osobnih veza koje pokazuju blisku povezanost između te osobe i mjesta gdje živi.

Međutim, uobičajenim boravištem osobe čije su poslovne veze na različitom mjestu od njegovih osobnih veza i koja posljedno živi naizmjenice na različitim mjestima u dvije ili više država članica, smatra se mjesto njezinih osobnih veza, uz uvjet da se ta osoba tamo redovito vraća. Ovaj zadnji uvjet ne mora biti ispunjen ako osoba živi u državi članici kako bi obavila zadaću određenog trajanja. Pohađanje sveučilišta ili škole ne podrazumijeva prijenos uobičajenog boravišta.

2. Osobe trebaju priložiti dokaz o svom mjestu uobičajenog boravišta na odgovarajući način, svojom osobnom iskaznicom ili drugim valjanim dokumentom.

⁽¹⁾ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

3. Ako nadležna tijela države članice odredišta sumnjaju u valjanost izjave o uobičajenom boravištu dane u skladu sa stavkom 2. ili radi određene posebne kontrole, mogu zahtijevati sve potrebne informacije ili dodatni dokaz.

POGLAVLJE II.

UNOŠENJE OSOBNOG VLASNIŠTVA VEZANO UZ PRIJENOS UOBIČAJENOG BORAVIŠTA

Članak 7.

1. Oslobođenje propisano člankom 1., u skladu s uvjetima određenim u člancima 2. do 5., odobrava se za osobno vlasništvo koje je privatna osoba unijela prilikom promjene svojeg uobičajenog boravišta.

Ne dovodeći u pitanje ni jedan primjenjivi postupak Zajednice u slučaju provoza, za odobravanje oslobođenja potrebno je sastavljanje popisa vlasništva na običnom papiru, kojem se ako država to zatraži, prilaže izjava, čiji su oblik i sadržaj definirani u skladu s postupkom navedenim u članku 248.a stavku 2. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 ⁽¹⁾. Na popisu vlasništva ne smije se zahtijevati navod novčane vrijednosti.

2. Zadnji unos vlasništva mora se obaviti najkasnije 12 mjeseci od prijenosa uobičajenog boravišta. Kada je u skladu s člankom 3. vlasništvo unášeno u fazama unutar tog roka, država članica može samo u slučaju prvog unosa zatražiti podnošenje cjelokupnog popisa na koji se mogu uputiti i druge carinske službe u slučaju narednih premještanja. Takav popis može se dopuniti u slučaju dogovora nadležnih tijela države članice odredišta.

POGLAVLJE III.

UNOS OSOBNOG VLASNIŠTVA VEZANO UZ UREĐENJE ILI NAPUŠTANJE SEKUNDARNOG BORAVIŠTA

Članak 8.

1. Oslobođenje određeno člankom 1. odobrava se u skladu s uvjetima utvrđenim u člancima 2. do 5., za osobno vlasništvo koje je unijela privatna osoba kako bi uredila sekundarno boravište.

Oslobođenje se odobrava samo ako:

(a) predmetna osoba je vlasnik sekundarnog boravišta ili ga iznajmljuje na rok od najmanje 12 mjeseci;

(b) uneseno vlasništvo odgovara uobičajenom namještaju sekundarnog boravišta.

2. Oslobođenje se odobrava, u skladu s uvjetima spomenutim u stavku 1., ako se nastavno na napuštanje sekundarnog boravišta vlasništvo unosi u uobičajeno boravište ili na drugo sekundarno boravište, uz uvjet da je predmetno vlasništvo bilo u posjedu predmetne osobe i da ga je ona koristila prije osnivanja drugog boravišta.

Zadnji unos vlasništva mora se obaviti najkasnije u roku 12 mjeseci od napuštanja sekundarnog boravišta.

POGLAVLJE IV.

UNOS VLASNIŠTVA PRILIKOM SKLAPANJA BRAKA

Članak 9.

1. Ne dovodeći u pitanje članke 2. do 5., svaka osoba prilikom sklapanja braka ima pravo na oslobođenje od poreza koje se navodi u članku 1. stavku 1., kada u državu članicu u koju namjerava prenijeti svoje uobičajeno boravište unosi osobno vlasništvo koje je stekla ili koje je koristila uz uvjet da:

(a) se taj unos odvija u roku koji počinje dva mjeseca prije planiranog datuma vjenčanja i završava četiri mjeseca nakon stvarnog datuma vjenčanja;

(b) predmetna osoba podnese dokaz o obavljenom vjenčanju ili da su poduzete potrebne preliminarne formalnosti za vjenčanje.

2. Oslobođenje se također odobrava za poklone koji se po običaja poklanjaju prigodom vjenčanja koje je primila osoba koja ispunjava uvjete određene u stavku 1. od osoba koje imaju uobičajeno mjesto boravišta u državi članici koja nije država članica odredišta. Oslobođenje se odnosi na poklone jedinične vrijednosti do najviše 350 EUR. Međutim države članice mogu odobriti oslobođenje veće od 350 EUR uz uvjet da vrijednost svakog oslobođenog poklona ne prelazi 1 400 EUR.

⁽¹⁾ SL L 302, 19.10.1992., str. 1.

3. Države članice mogu uvjetovati odobrenje oslobođenja ovisno o odredbi o odgovarajućem jamstvu ako se vlasništvo unosi prije datuma vjenčanja.

4. Ako osoba ne priloži dokaz o vjenčanju u roku četiri mjeseca od datuma određenog za vjenčanje, porezi dospijevaju na datum unosa.

POGLAVLJE V.

UNOŠENJE OSOBNOG VLASNIŠTVA PREMINULE OSOBE STEČENOG NASLJEĐIVANJEM

Članak 10.

Odstupajući od članka 2. stavaka 2. i 3., članka 4. i članka 5. stavka 2., ali ne dovodeći u pitanje druge odredbe sadržane u člancima 2., 3. i 5., svaka privatna osoba koja nasljeđivanjem (*causa mortis*) stječe vlasništvo ili pravo korištenja osobnog vlasništva preminule osobe koja je smještena unutar države članice ima pravo na oslobođenje od poreza navedenog u članku 1. stavku 1. kada unosi to vlasništvo u drugu državu članicu u kojoj ima boravište, uz uvjet da:

- (a) ta osoba nadležnim tijelima države članice odredišta dostavi izjavu izdanu od javnog bilježnika ili drugog nadležnog tijela u državi članici podrijetla da je imovina koju unosi stečena nasljeđivanjem;
- (b) se imovina unosi najkasnije dvije godine od datuma kada je ta osoba došla u posjed imovine.

POGLAVLJE VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 11.

1. Države članice nastoje što je više moguće smanjiti formalnosti za privatne osobe u granicama i pod uvjetima utvrđenim u ovoj Direktivi i nastoje izbjeći uvođenje formalnosti koje uključuju kontrole koje rezultiraju većim istovarom i utovarom na ulazu u državu članicu odredišta.

2. Države članice mogu zadržati i/ili uvesti slobodnije uvjete za odobravanje poreznih oslobođenja od onih utvrđenih ovom Direktivom, uz iznimku onih utvrđenih u članku 2. stavku 2. točki (a).

3. Ne dovodeći u pitanje članak 2. stavak 2. države članice ne mogu na temelju ove Direktive primijeniti unutar Zajednice porezna oslobođenja manje povoljna od onih koje primjenjuju na uvoze osobnog vlasništva privatnih osoba iz trećih zemalja.

Članak 12.

1. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva, a posebno one koje proizlaze iz primjene odredaba članka 11. stavaka 2. i 3. Komisija o tome obavještuje druge države članice.

2. Svake dvije godine Komisija nakon savjetovanja s državama članicama Europskom parlamentu i Vijeću šalje izvješće o provedbi ove Direktive u državama članicama.

Članak 13.

Direktiva 83/183/EEZ kako je izmijenjena direktivama navedenim u Prilogu I. dijelu A stavlja se izvan snage ne dovodeći u pitanje obveze država članica u odnosu na rokove za prenošenje u nacionalno pravo direktiva određenih u Prilogu I. dijelu B.

Upute na Direktivu stavljenju izvan snage smatraju se uputama na ovu Direktivu i tumače se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

Članak 14.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 15.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 25. svibnja 2009.

Za Vijeće
Predsjednik
J. ŠEBESTA

PRILOG I.

DIO A

Direktiva stavljena izvan snage s popisom njezinih narednih izmjena

(iz članka 13.)

Direktiva Vijeća 83/183/EEZ
(SL L 105, 23.4.1983., str. 64.).

Direktiva Vijeća 89/604/EEZ
(SL L 348, 29.11.1989., str. 28.).

Direktiva Vijeća 91/680/EEZ
(SL L 376, 31.12.1991., str. 1.).

samo vezano uz članak 2. stavak 2. treću alineju

Direktiva Vijeća 92/12/EEZ
(SL L 76, 23.3.1992., str. 1.).

samo vezano uz članak 23. stavak 3. drugu alineju

DIO B

Popis rokova za prenošenje u nacionalno pravo

(iz članka 13.)

Direktiva	Rok za prenošenje
83/183/EEZ	1. siječnja 1984.
89/604/EEZ	1. srpnja 1990.
91/680/EEZ	1. siječnja 1993. ⁽¹⁾
92/12/EEZ	1. siječnja 1993. ⁽²⁾

⁽¹⁾ Države članice donose one zakone i druge propise koji su potrebni da bi njihovi aranžmani, tako prilagođeni člankom 1. točkama od 1. do 20. i točkama 22., 23. i 24. te člankom 2. Direktive 91/680/EEZ, stupili na snagu 1. siječnja 1993.

⁽²⁾ Uzimajući u obzir članak 9. stavak 3. Kraljevina Danska je ovlaštena uvesti zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom odredbom najkasnije do 1. siječnja 1993.

PRILOG II.

KORELACIJSKA TABLICA

Direktiva 83/183/EEZ	Ova Direktiva
Članak 1. stavak 1.	Članak 1. stavak 1.
—	Članak 1. stavak 2. točka (a)
—	Članak 1. stavak 2. točka (b)
Članak 1. stavak 2.	Članak 1. stavak 2. točka (c)
Članak 1. stavak 1.	Članak 2. stavak 1.
Članak 2. stavak 2. prvi podstavak, točka (a)	Članak 2. stavak 2. prvi podstavak, točka (a)
Članak 2. stavak 2. prvi podstavak, točka (b)	Članak 2. stavak 2. prvi podstavak, točka (b)
Članak 2. stavak 2. drugi podstavak, uvodni dio	Članak 2. stavak 2. drugi podstavak, uvodni dio
Članak 2. stavak 2. drugi podstavak, prva alineja	Članak 2. stavak 2. drugi podstavak, točka i.
Članak 2. stavak 2. drugi podstavak, druga alineja	Članak 2. stavak 2. drugi podstavak, točka ii.
Članak 2. stavak 2. drugi podstavak, završni dio	—
Članak 2. stavak 3.	Članak 2. stavak 3.
Članak 3.	Članak 3.
Članak 4.	Članak 4.
Članak 5. stavak 1.	—
Članak 5. stavak 2.	Članak 5.
Članak 6.	Članak 6.
Članak 7. stavak 1. točka (a)	Članak 7. stavak 1. prvi podstavak
Članak 7. stavak 1. točka (b)	Članak 7. stavak 1. drugi podstavak
Članak 7. stavak 2.	Članak 7. stavak 2.
Članak 8. stavak 1. prvi podstavak	Članak 8. stavak 1. prvi podstavak
Članak 8. stavak 1. drugi podstavak, uvodni dio	Članak 8. stavak 1. drugi podstavak, uvodni dio
Članak 8. stavak 2. drugi podstavak, točke i. i ii.	Članak 8. stavak 2. drugi podstavak, točke (a) i (b)
Članak 8. stavak 2.	Članak 8. stavak 2.
Članci 9., 10. i 11.	Članci 9., 10. i 11.
Članak 12. stavak 1.	—
Članak 12. stavak 2.	Članak 12. stavak 1.
Članak 13. stavak 3.	Članak 12. stavak 2.
—	Članak 13.
—	Članak 14.
Članak 13.	Članak 15.
—	Prilog I.
—	Prilog II.